

Sygn. akt V KK 200/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M.W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 listopada 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.,

z dnia 23 kwietnia 2018 r., sygn. akt VII Ka (...),

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Ś. Zamiejscowy Wydział Karny w S.

z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt VI K (...) i umarzającego postępowanie

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Z. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ś. Zamiejscowy VI Wydział Karny w S., wyrokiem z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt VI (...) uznał M. W. za winnego tego, że:

w okresie od dnia 23 kwietnia 2014 r. do dnia 1 lipca 2015 r., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki z o.o. „T.” z siedzibą w W., ul. J. nr (...) i Prezesa Zarządu Spółki „H.” z siedzibą w W., ul. C. i będąc odpowiedzialnym za prowadzenie spraw gospodarczych tych firm urządzał gry bez wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gry, tj. wbrew warunkom określonym w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009, Nr. 201, poz. 1540. z późn. zm.), o wygrane pieniężne, w których gry zawierają element losowości, przy czym:

- w okresie od dnia 16 maja 2014 r. do dnia 14 maja 2015 r. w pomieszczeniach sklepu „A.” oraz Stacji Paliw [...], przy ul. G. w S., w których działalność prowadzi firma PHU H. przy Al. W. w S., urządzał grę na 8 automatach do gier o nazwach i numerach wskazanych w wyroku,
 - w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 r. do dnia 2 czerwca 2015 r. w lokalu „N.”, przy ul. Ł. w S., w którym działalność prowadzi firma H. D. F., urządzał grę na 3 automatach do gier o nazwach i numerach wskazanych w wyroku,
 - w okresie od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia 11 czerwca 2015 r. w lokalu „N.”, przy ul. S. w S., w którym działalność prowadzi firma H. D. F. urządzał grę na 3 automatach do gier o nazwach i numerach wskazanych w wyroku,
 - w okresie od dnia 1 września 2014 r. do dnia 1 lipca 2015 r. w Barze „Q.” Sp.j. na terenie Terminala Północnego (...) Przejścia Granicznego w O., w którym prowadzi działalność gospodarczą J. M., w T., przy ul. D., urządzał grę na 3 automatach do gier o nazwach i numerach wskazanych w wyroku,
 - w dniu 14 maja 2015 r. w pomieszczeniach sklepu oraz pomieszczeniach przy sklepie „A.” w S. przy ul. G., urządzał grę na 2 automatach do gier o nazwach i numerach wskazanych w wyroku,
- tj. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 250 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 120 złotych, a na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 1 i 5 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przepadek dowodów rzeczowych w postaci zatrzymanych automatów do gry oraz pieniędzy. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania i opłatę.

Od wyroku tego apelację wniósł oskarżony M.W. podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania i prawa materialnego oraz wskazując na wystąpienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

Sąd Okręgowy w Z. , wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2018 r., sygn. akt VII Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie, kosztami procesu obciążając Skarb Państwa.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zaskarżając go w całości na niekorzyść M.W., zarzucił: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s., polegające na wyrażeniu błędnego poglądu przez Sąd Okręgowy w Z. , sprowadzającego się do uznania, że czyny, których popełnienie zarzucono M.W. w niniejszej sprawie są tożsame i zostały popełnione z tym samym zamiarem i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, wynikającej z prowadzonej działalności gospodarczej związanej z urządzaniem gier na automatach, z czynami, co do których postępowanie karno-skarbowe przeciwko temu samemu oskarżonemu zostało prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 kwietnia 2017 r, sygn. akt II K (...), oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 grudnia 2016 r, sygn. akt II K (...), a dla oceny tożsamości czynu określonego w art. 107 § 1 k.k.s., popełnionego w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. nie ma znaczenia inne miejsce popełnienia czynów, czy też urządzanie gier na różnych automatach, w związku z czym zachodzą podstawy do umorzenia niniejszego postępowania, z uwagi na zaistnienie ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, w następstwie czego doszło do niezasadnego umorzenia postępowania karno - skarbowego wobec oskarżonego na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.”

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Z. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna.

Orzekający w tej sprawie Sąd Okręgowy w Z. uchylił zaskarżony wyrok Sądu I instancji uznający M.W. za winnego popełnienia czynu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i z naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci powagi rzeczy osądzonej. Sąd odwoławczy uznał, że stan ten wytworzył się w sytuacji, gdy czyn zarzucany oskarżonemu w niniejszym postępowaniu mieścił się chronologicznie w dacie popełnienia czynów ciągłych kwalifikowanych z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., za które M.W. został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...) oraz Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...) i charakteryzował się identycznym sposobem działania sprawcy przy wykorzystaniu takiej samej sposobności w rozumieniu art. 6 § 2 k.k.s. Na tej podstawie Sąd doszedł do przekonania, że czyn będący przedmiotem tej sprawy, stanowił od strony normatywnej element osądzanego już czynu ciągłego.

Odnosząc się do zarzutu podnoszonego w kasacji podkreślić należy, że Sąd Najwyższy, w niniejszym składzie, w pełni podziela stanowisko wyrażone przez skarżącego, jak też akceptuje szerokie rozważania prawne związane z granicami tożsamości czynu oraz pogląd wyrażony w wyroku z 19 września 2018 r., V KK 415/18, a utrwalony późniejszymi judykatami. W wyroku tym Sąd Najwyższy stwierdził, że „skoro urządzenie gry hazardowej w postaci gry na automatach (art. 1 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 3 i 5 u.g.h.) wymaga uzyskania koncesji na kasyno gry (art. 6 ust. 1 u.g.h.), a koncesja taka udzielana jest w odniesieniu do jednego kasyna, prowadzonego w ściśle określonym (geograficznie) miejscu (art. 41 ust. 1, art. 42 pkt 3 i art. 35 pkt 5 u.g.h.), to zachowanie osoby, która, nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna, podejmuje działanie w postaci urządzania gry na automatach w różnych miejscach (miejscowościach, lokalach), stanowi każdorazowo - od strony prawnokarnej - inny czyn, podjęty z zamiarem naruszenia tych przepisów w każdym z tych miejsc. Uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., popełnione w innym miejscu, w warunkach czynu ciągłego (art. 6 § 2 k.k.s.), w którym czas jego popełnienia obejmuje czasokres popełnienia czynu z art. 107 § 1 k.k.s.,

co do którego toczy się jeszcze postępowanie karno-skarbowe, nie stanowi w tym późniejszym procesie przeszkody procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, albowiem nie jest spełniony warunek tożsamości czynów” (OSNKW 2018, z. 10, poz. 71 oraz wyroki SN: z dnia 15 listopada 2018 r, V KK 278/18, LEX nr 2591510; z dnia 5 grudnia 2018 r., V KK 399/18, LEX nr 25 91591).

Z tych względów, wobec rażącego naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., która to obraza miała oczywisty wpływ na treść wyroku, konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu, który rozpoznając apelację M. W. weźmie pod uwagę powyżej wyrażony pogląd prawny.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.

as